

עמוס עוז

נולד בירושלים בשנת 1939. למד בביה"ס הדתי לבנים "תחכמוני" ובגימנסיה רחביה. כבן חמש-עשרה עזב את בית אביו ועבר לחיות כילד-חוץ בקיבוץ חולדה. היה חבר חולדה עד שנת 1986, ובין השנים 1986-2013 חי עם משפחתו בערד. כיום חי עם משפחתו בתל אביב.

פרטים ביוגרפיים

1939: נולד בירושלים.

1954: עבר לחיות כילד-חוץ בקיבוץ חולדה.

1957-1986: חבר קיבוץ חולדה.

1986-2013: התגורר עם משפחתו בערד.

2014 ועד היום: מתגורר עם משפחתו בתל-אביב.

הוראה

1963-1986: מחנך ומורה לספרות, לשון ופילוסופיה בביה"ס התיכון בחולדה ובתיכון האזורי בגבעת ברנר.

1969-1970: חבר-אורח בסנט-קרוס קולג', אוקספורד.

1976: סופר-אורח באוניברסיטה העברית בירושלים.

1980: פרופסור-אורח באוניברסיטת קליפורניה בברקלי.

1984-1985: סופר-אורח ופרופסור אורח בקולורדו קולג', קולורדו ספרינגס.

1987: סופר-אורח ופרופסור אורח לספרות באוניברסיטת בוסטון.

2014-1987: פרופסור מן המניין לספרות עברית באוניברסיטת בן-גוריון בבאר שבע.

1989: נבחר להיות חבר במכון הקאטאלני של הים התיכון, בארסלונה.

1990: סופר-אורח באוניברסיטה העברית בירושלים.

1991: נבחר להיות חבר מן המניין באקדמיה ללשון העברית.

1993: מופקד על הקתדרה ע"ש עגנון באוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע.

- 1996: סופר-אורח באוניברסיטת תל-אביב.
- 1997: סופר-אורח ופרופ' אורח באוניברסיטת פרינסטון ("Old Dominion Fellowship")
- 1998: סופר-אורח ומרצה לספרות באוניברסיטת אוקספורד.
- ("Weidenfeld Professor of European and Comparative Literature")
- 2001: סופר-אורח באוניברסיטת אינדיאנה בבלומינגטון. ("Patten Lecturer")
- 2002: סופר-אורח באוניברסיטת טיבינגן, גרמניה. ("Poetik Dozent")
- 2007: סופר-אורח באוניברסיטת סטאנפורד, פאלו אלטו, קליפורניה.

פרסים ועיטורים

- 1965: פרס עיריית חולון לספרות יפה (על "ארצות התן").
- 1976: פרס ברנר לספרות יפה (על "הר העצה הרעה").
- 1978: פרס זאב לספרות ילדים (על "סומכי").
- 1978: עיטור האנס כריסטיאן אנדרסן לספרות ילדים (על "סומכי").
- 1983: פרס ברנשטיין לספרות יפה (על "מנוחה נכונה").
- 1984: "קצין מסדר האמנויות והספרות של הרפובליקה הצרפתית".
- 1985: סופר השנה של מועדון "לוטוס" בניו יורק.
- 1986: פרס ביאליק לספרות יפה.
- 1988: פרס "פמינה" לרומן הזר הטוב ביותר שהופיע בצרפת ב-1988 (על "קופסה שחורה").
- 1988: פרס וינגייט (לונדון) (על "קופסה שחורה").
- 1988: דוקטור-כבוד מטעם ההיברו יוניון קולג', ירושלים וסינסינאטי.
- 1988: דוקטור-כבוד מטעם ווסטרן ניו-אינגלנד קולג', ספרינגפילד מסצ'וסטס.
- 1992: דוקטור-כבוד מטעם אוניברסיטת תל אביב.
- 1992: פרס השלום הבינלאומי של יריד-הספרים בפרנקפורט מטעם איגוד המו"לים של גרמניה.
- 1993: פרס "לובס" לספרות-ילדים בגרמניה (על "סומכי").
- 1993: פרס "המורה" לספרות ילדים בצרפת (על "סומכי").
- 1994: פרס סטילר לספרות מטעם האוניברסיטה העברית של בולטימור, מרילנד.

- 1997: תואר "אביר לגיון הכבוד", הוענק על ידי נשיא צרפת – ז'אק שיראק.
- 1997: פרס "הקוברה הכחולה" לספרות ילדים בשוויץ (על "פנתר במרתף").
- 1998: דוקטור-כבוד מטעם אוניברסיטת ברנדייס, מסצ'וסטס, ארה"ב.
- 1998: פרס ישראל לספרות תשנ"ח – עם יובל מדינת ישראל.
- 1999: נבחר לחבר-כבוד בסנט-אן'ס קולג', אוקספורד.
- 1999: "מיכאל שלי" נבחר ע"י חבר-השופטים ומועדון-הקוראים של הוצאת ברטלסמן הבינלאומית כאחד ממאה הרומנים הגדולים של המאה ה-20.
- 2002: "פרס חופש הביטוי" מטעם איגוד סופרי נורבגיה.
- 2002: "עיטור הסובלנות" הבינלאומי מטעם המועצה האקומנית של פולין.
- 2003: "פרס ויצו צרפת" לספרות ישראלית (על "אותו הים").
- 2003: "פרס השלום של קרן האחים קורן וגרסטנמאן" (גרמניה).
- 2004: פרס "פראנס-קולטור" (צרפת) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2004: פרס אובידיוס הבינלאומי לספרות מטעם איגוד הסופרים של רומניה.
- 2004: פרס קטאלוניה הבינלאומי על מפעל-חיים (יחד עם סרי נוסייבה).
- 2004: פרס הספרות הבינלאומי של "די וולט" (ברלין) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2004: פרס בינלאומי לאוטוביוגרפיה "ויאחס קון מי קואדרנו" (ספרד) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2004: פרס סנדרו אונופרי לספרות מטעם עירית רומא על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2004: פרס לומבארדיה לשלום מטעם מושל לומבארדיה (הוענק במילאנו).
- 2005: פרס ברונו קרייסקי לספרות פוליטית (וינה) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2005: "מפקד במסדר האמנויות והספרות של הרפובליקה הצרפתית".
- 2005: פרס לספרות "קורת" (ארה"ב) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2005: פרס גתה מטעם עירית פרנקפורט, על מפעל-חיים בספרות ובמסה, עם דגש על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2005: פרס עגנון של עירית ירושלים על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2005: פרס וינגייט (לונדון) על "סיפור על אהבה וחושך".

- 2005: חבר כבוד באיגוד הסופרים של יוון.
- 2006: דוקטור-כבוד מטעם הג'ואיש תיאולוג'יקל סמינרי, ניו יורק.
- 2006: דוקטור-כבוד מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים.
- 2006: דוקטור-כבוד מטעם מכון וייצמן, רחובות.
- 2006: ניישונאל ג'ואיש בוק אוורד (ארה"ב) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2006: פרס קורינה (מינכן) על מפעל חיים.
- 2007: חבר האקדמיה האמריקאית לאמנויות ולמדעים.
- 2007: מדליית אמברוג'ינו ד'אורו מטעם עירית מילאנו.
- 2007: איש השנה של מוזיאון תל אביב לאמנויות.
- 2007: פרס גרינצאנה קאבור (איטליה).
- 2007: פרס נסיך אסטוריאס (ספרד).
- 2007: צלב הכבוד של הרפובליקה הפדראלית הגרמנית מטעם נשיא גרמניה.
- 2008: פרס שטפאן היים מטעם עירית חמניץ (גרמניה).
- 2008: פרס דן דויד מטעם אוניב' ת"א על מפעל חיים (עם דגש על "סיפור על אהבה וחושך").
- 2008: תואר דוקטור כבוד מאוניברסיטת אנטוורפן.
- 2008: תואר דוקטור כבוד מאוניברסיטת בן גוריון, באר שבע.
- 2008: פרס פרימו לוי, ז'נבה.
- 2008: פרס יוליסס, קורסיקה.
- 2008: פרס היינריך היינה מטעם עירית דיסלדורף, גרמניה.
- 2009: פרס לזכר יונאס וייס (שבדיה).
- 2009: "סיפור על אהבה וחושך" נבחר לספר העשור של גלי צה"ל ו"מעריב".
- 2010: דוקטור כבוד מטעם אוניברסיטת סיינה (איטליה).
- 2010: עמית כבוד של מוזיאון ישראל, ירושלים.
- 2010: פרס בודאפשט לספרות.
- 2010: פרס הקוראים של פסטיבל טורינו הבינלאומי.
- 2010: פרס זיגפריד אונולד (ברלין) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2010: פרס מדיטראנה הבינלאומי (צרפת) על "תמונות מחיי הכפר".
- 2010: פרס נאפולי על "תמונות מחיי הכפר".

- 2011: "אותו הים" מועלה בתיאטרון (בת"א) ובאופרה (בארי, איטליה).
- 2011: תואר דוקטור כבוד מטעם אוניברסיטת מלבורן.
- 2012: תואר דוקטור כבוד מטעם אוניברסיטת בוקרשט.
- 2012: פרס למפדוזה, סיציליה.
- 2002-2012: "סיפור על אהבה וחושך" מתורגם ל- 30 שפות, זוכה באחד-עשר פרסים בתשע מדינות ונמכר בלמעלה ממיליון ושלוש מאות אלף עותקים.
- 2012: פרס "צ'יינה טיימס" (טיוואן) על "סיפור על אהבה וחושך".
- 2013: תואר דר' כבוד מטעם אוניברסיטת לודו'.
- 2013: פרס פרנץ קפקא בהין-לאומי (פראג).
- 2013: פרס ניומן (ירושלים).
- 2014: פרס זיגפריד לנץ לספרות יפה מטעם עיריית המבורג.
- 2014: תואר דוקטור כבוד מטעם טריניטי קולג' בדאבלין, אירלנד.

פעילות פוליטית

בתחילת שנות השישים היה פעיל בקבוצת "מן היסוד" הסוציאל-דמוקרטית, שהתנגדה לפולחן-האישיות סביב דוד בן-גוריון ולצנטרליזם הממלכתי שלו. מאז מלחמת ששת הימים בשנת 1967 היה פעיל בקבוצות ובארגונים שונים של תנועת השלום הישראלית הדוגלת בקיום שתי מדינות, ישראל ופלסטין, זו לצד זו. בין השאר השתתף בוועד לשלום וביטחון (1967) ובתנועות "מוקד" ו"של"י", והיה בין דובריה הראשיים של תנועת "שלום עכשיו" מאז היווסדה בשנת 1977. בשנת 2003 היה בין יוזמי "מסמך ז'נבה", יוזמה ישראלית-פלסטינאית לשלום. בשנת 2008 היה בין מקימי "התנועה החדשה - מרצ".

1965-2013: ספרים, מחקרים, עבודות-דוקטור, כנסים בין-אוניברסיטאיים וכד' הוקדשו לספריו של עוז.

יצירות

1965–2012: פירסם 39 ספרים, בהם ארבעה-עשר רומאנים, חמישה קבצי סיפורים ונובלות, ספרים לילדים ושבעה ספרי מאמרים ומסות (וכן שישה ליקוטי מסות שהופיעו בשפות שונות).

1969–2012: ספריו וסיפוריו תורגמו לארבעים ושתיים שפות בארבעים ושלוש מדינות

1960–2013: פרסם כארבע מאות ושמונים מאמרים ומסות בנושאים ספרותיים, פוליטיים וחברתיים, בארץ ובחו"ל.

רשימת ספרים

1. ארצות התן (סיפורים, 1965).
2. מקום אחר (רומן, 1966).
3. מיכאל שלי (רומן, 1968).
4. עד מוות (שתי נובלות, 1971).
5. לגעת במים, לגעת ברוח (רומן, 1973).
6. אנשים אחרים (מבחר יצירות, 1974).
7. הר העצה הרעה (שלוש נובלות, 1976).
8. סומכי (סיפור לילדים, 1977).
9. באור התכלת העזה (מאמרים ומסות, 1978).
10. מנוחה נכונה (רומן, 1982).
11. פה ושם בארץ ישראל (מסות, 1983).
12. ממורדות הלבנון (מסות, 1987).
13. קופסה שחורה (רומן, 1987).
14. לדעת אישה (רומן, 1989).
15. המצב השלישי ("פימה") (רומן, 1991).
16. דו"ח על המצב (שתי מסות. בגרמנית בלבד, 1992).

17. שתיקת השמים (מסות ספרותיות על ש"י עגנון, 1993).
18. אל תגידי לילה (רומן, 1994).
19. ישראל, פלסטין והשלום (מבחר מסות. באנגלית בלבד, 1994).
- או: הסיבה האמתית למות סבתי (מסות בגרמנית בצרפתית ובהולנדית, 1995).
20. פנתר במרתף (רומן, 1995).
21. מתחילים סיפור (מסות על ספרות, 1996).
22. כל התקוות (מאמרים ומסות, 1998).
23. אותו הים (רומן, 1999).
24. ג'רוסאלם אומניבוס (מבחר יצירות. בהולנדית בלבד, 2000).
25. חוש-השלום (ספר-ראיון. באיטלקית בלבד, 2000).
26. סיפור על אהבה וחושך (2002).
27. בעצם יש כאן שתי מלחמות (מאמרים ומסות, 2002).
28. איך לרפא קנאי? או: "עזרו לנו להתגרש" (2003–2004). קובץ מאמרים באנגלית, בספרדית, בגרמנית, בצרפתית, באיטלקית, בדנית, בפורטוגזית, בשבדית, בהולנדית, בנורווגית, ביוונית, בקרואטית, בצ'כית, בפולנית, בסרבית, ברומנית, בהונגרית ועוד.
29. מכשף השבט (קובץ מאמרים. בפולנית בלבד, 2004).
30. פתאום בעומק היער (אגדה, 2005).
31. על מדרונות הר געש (שלוש מסות. בין ישראל לגרמניה, 2006).
32. חרוזי החיים והמוות (רומן, 2007).
33. תמונות מחיי הכפר (קובץ סיפורים, 2009).
34. מקראת עמוס עוז (אנתולוגיה. באנגלית בלבד).
35. טרילוגיית ירושלים (אנתולוגיה. בהולנדית בלבד).
36. הרומאנים (כולם בכרך אחד. בגרמנית בלבד).
37. בין חברים (מחזור סיפורים, 2012).
38. יהודים ומילים (עם פניה עוז-זלצברגר) (מסה, 2014).
39. הבשורה על-פי יהודה (רומן, 2014).

לשונות שבהן הופיעו ספריו וסיפוריו של עמוס עוז

נורבגית	עברית
סינית	אוקראינית
סלובקית	אזרית
סלובנית	איטלקית
ספרדית	איראנית
סרבית	אלבנית
ערבית	אנגלית
פולנית	אסטונית
פורטוגזית	בולגרית
פינית	גרוזינית
צ'כית	גרמנית
צרפתית	דנית
קטאלאנית	הולנדית
קוריאנית	הונגרית
כורדית	ויאטנאמית
קרואטית	טורקית
רומנית	יוונית
רוסית	יידיש
שבדית	יפנית
תאי	לאטבית
מאלאיאלאם	ליטאית
	סרדינית

42 שפות (ב-43 מדינות)